

Å et nytårsbræk?

iblandt minsandten også SF.

Personligt har jeg ikke brug for en krone mere til antiterror, for det forekommer mig, at hele den ulykkelige hændelse har bevist, at tingene forløber temmelig godt i forvejen, som sagt, alt taget i betragtning.

Det forekommer mig også, at gerningsmandens profil efter det nu oplyste står temmelig klar. 'Islamisk kriger' - måske, men i temmelig ringe grad. Psykopatisk kriminel derimod - ingen som helst tvivl.

Dagbladet Information (Ulrik Dahlin og Mathias Koch Stræde) bragte forleden en interessant artikel om Omar el-Hussein og hans udvikling fra indbrudstyv til dobbeltmorder.

Historien begynder ved årsskiftet 2009-2010, da den dengang 17-årige Omar el-Hussein begår en lang række indbrud i Hellerup og på Østerbro. Cigarer, whisky, iPods, rødvin, hårprodukter, sværd, smykker og sabel, computer, ure, Louis Vuitton-tasker, you name it. Lige noget, en islamisk kriger har brug for?

Nå, men det fortsætter med tyverier, grov vold og ulovlig våbenbesiddelse, mest lange knive, indtil begivenheden i 2013, da han umotiveret stikker en sagesløs passager ned i S-toget - det blev næsten mord. Ind og ud af fængslet, og så endelig dobbeltmordet i sidste weekend, efter kun to uger på fri fod.

Det indtryk, man får, er, at der er tale om en ekskluderet, dybt voldelig mand med behov for en eller anden identitet - som det danske demokrati aldrig ville kunne give ham. Vi er jo inde, han var ude.

Kunne man have rakt ud efter ham?

ALLE DE VELMENENDE forslag om antiradikalisering i fængslerne, forbedret SSP-samarbejde, opsyn og tilsyn - alle forslag klunger af det demokratiske institutionsdanmark, hvor enhver samles op fra vuggestue til plejehjem - og hvor indsatsen altid begunstiger den, der i forvejen ikke af natur simpelt hen er uden for rækkevidde.

Danmark bliver jo stadig mindre og mindre voldeligt! Og vi vil gå længere og længere for at forhindre nogen som helst vold i at opstå. Demokratiet er elastisk - indtil det brister. Skal vi ikke prøve at bruge pengene på de tiltag, som vores demokrati er bygget op på? Ræk bare ud, trods alt. Bedre at bruge 1 milliard på det demokratiske grundlag end på overflødige anti-terrorudgifter.

Ja, vi sludrer og pludrer konstant om to begreber, der begge ligger skævt for fokus: 'ytringsfrihed' og 'terror'.

Der er ingen absolut ytringsfrihed, men vi klarer os fint endda. Og det var *ikke* et terrorangreb, men et dobbeltmord, begået af en mand med ikke bare fundamentale mod-forestillinger, men også *mode*-forestillinger om den store islamiske sejr over de vantro.

ET ENKELT ASPEKT af sagen om tragedien har interesseret mig en del. Det viser sig, at den riffel, Omar el-Hussein skød med uden for Krudttønden, var en M95-riffel - et våben, der kan skyde ca. 800 skud i minuttet.

Hvordan får man fat i sådan et gevær? Jo, man antager, at riflen er stjålet ved et hjemmerøveri fra en hjemmeværnsmand. Jamen - har hjemmeværnsfolk stadig deres våben liggende derhjemme? Ja, det har hele 4.300 hjemmeværnsfolk.

Hvad skal de med våben af den kaliber? Det ved jeg ikke. Tredje Verdenskrig? Patuljering af Parken ved landskampe?

Hvor mange M95-rifler - med en kapacitet på 800 skud i minuttet - ligger der - i hvor mange skabe?

Hjemmeværnsbevægelsen forklarer, at det er langt mere praktisk, når der uddannes i hjemmeværnsaktiviteter, at våbnene ligger parat ude hos de berørte familier, så de ikke først skal indsamles og transporteres. Jeg mener omvendt, at eksistensen af den slags våben i privat regi er fuldkommen overflødig og potentielt dybt risikabel.

Lad mig slutte med at citere Bent Melchior: »Historien har lært os, at der ingen skråsikre sandheder findes. En god portion tolerance er nødvendig«.

Og man kunne tilføje: Det er også nødvendigt at stille spørgsmålstil det vedtagne.

bettina.heltberg@pol.dk

Vi sludrer og pludrer konstant om to begreber, der begge ligger skævt for fokus: 'ytringsfrihed' og 'terror'

